

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 12 febr. 1914 kl. 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utarbetande av vissa normerande bestämmelser till ledning för deklarationsförfarandet.

(2:a avd.)

Närvarande: Herrar K. G. Karlsson, Vennersten, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericson, Eklund, Antonsson, frih. Fleming, Bäckström, Röing, Eriksson i Grängesberg, Jespersen, Byström, Rune, frih. Palmstierna, Karlsson i Fjäl, Carlsson i Frosterud, Nilsson i Bonarp, J. Östberg, Elof Ljunggren och Hallin.

I en inom andra kammaren av herr *Carlson* i Falun väckt motion, nr 15, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande av gränsvärden till skattefria avskrivnings- eller avsättningskvoter för vanligast förekommande grupper av driftsinventarier och byggnader till ledning för deklarationsförfarandet.»

Beträffande motiveringen för detta förslag tillåter utskottet sig hänvisa till motionen.

Såsom motionären erinrat, väcktes av honom även vid nästlidet års riksdag motion i förevarande ämne. Den nu föreliggande motionen avviker i så måtto från den förra året väckta, att, medan i sistnämnda motion förordades införande av fixa avskrivningskvoter, motionären nu stannat vid framställning om gränsvärden till sådana kvoter.

Utskottet.

Berörda förändring synes emellertid i jämförelsevis ringa mån förminska giltigheten av de motiv, som kommo utskottet att avstyrka och riksdagen att avslå den förra motionen. Dessa motiv, vilka i föreliggande motion citerats, voro huvudsakligen dels de utomordentliga svårigheter, som skulle möta utfinnandet av fullt lämpliga tariffer, och dels risken, att tarifferna alltför ofta behövde justeras. Det lär icke kunna bestridas, att i stort sett samma vanskligheter komme att vidlåda tabeller med gränstal, låt vara att dessa kunde komma att bereda större möjligheter att i vissa fall följa de växlande förhållandena.

Huru vanskligt ett försök i den av motionären föreslagna riktningen är, visar också erfarenheten från Norge, där man, såsom motionären påpekat, nyligen uppställt dylika direktiv för taxeringen. De gränsvärden, som de norska tabellerna upptaga, hava nämligen, enligt vad utskottet inhämtat, redan befunnits för trånga och alls icke mötts med tillfredsställelse av industriens män.

Till anförda, rent sakliga synpunkter kommer så, att motionärens förslag skulle påkalla förnyade ändringar i deklaraionsformulären. Då de formulär, som förra året antogos, ännu ej hunnit ens första gången användas, måste det betecknas som synnerligen olämpligt att utan särskilt vägande skäl åter rubba på desamma.

På grund härav och då, såsom ovan antytts, varken i motionen eller i hithörande faktiska förhållanden tillkommit något väsentligt, som riksdagen icke förra året kunde bedöma, får utskottet hemställa,

att herr Carlsons i Falun förevarande motion, II: 15, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utarbetande av vissa normerande bestämmelser till ledning för deklaraionsförfarandet, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservation:

av herrar *Vennersten, Röing, Eriksson* i Grängesberg, *Rune* och friherre *Palmstierna*, vilka ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om lämpligheten att fastställa gränsvärden till skattefria avskrivnings- eller avsättningskvoter för vanligast förekommande grupper av driftsinventarier och byggnader till ledning för deklarationsförfarandet ävensom, därest utredningen därtill giver anledning, förelägga riksdagen förslag till sådana gränsvärden.
